Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

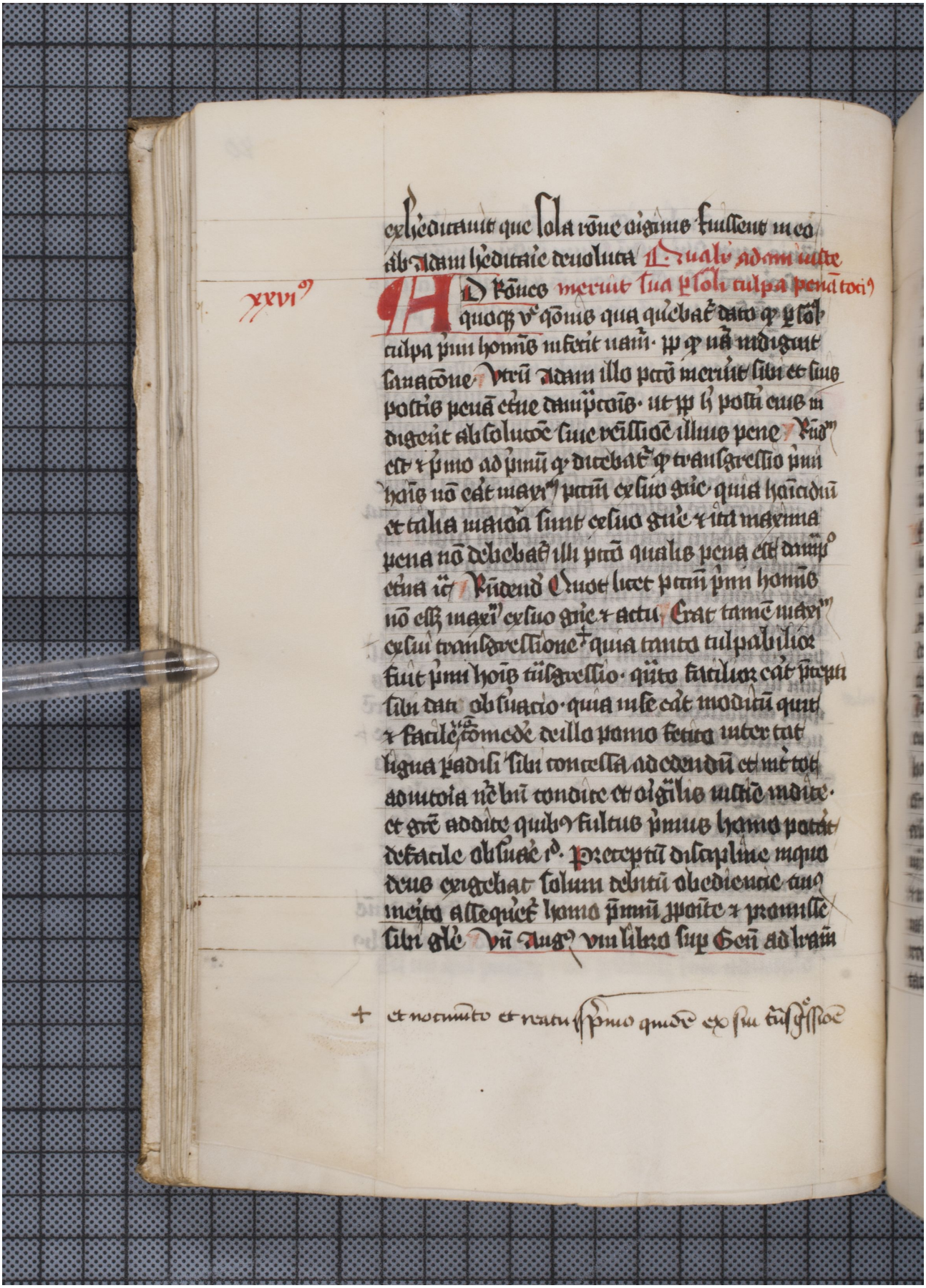

celi hereditarie devoluta. Quali ad eum iuste
XXVI° Ad hoc merit sua p̄ola culpa pena tota
quoq; v̄ q̄onis qua quebat dato q̄ p̄ola
culpa p̄mi homis inferit nam. pp q nā indigant
sanatone. Vere Adam illo pto merit sibi et suis
posteris pena ete dam p̄ctis. ut pp h posset eius in
digent absolutoe sine reillioe illius pene. Ad
et p mo ad p̄mū q dicebat q transgressio p̄mi
homis nō erat maior pcm celiso grie. quia hanc adm
et talis mandata sunt celiso grie et ita maxima
pena nō debebat illi pto qualis pena est dam
etis ire. Rndendū Quod licet pcm p̄mi homis
nō esset maior celiso grie et actu. Erat tamen maior
celiso transgressione + quia tanto culpabilior
fuit p̄mi homis transgressio. quanto facilior erat precepti
sibi data obseruatio. quia in se erat modicū quid
et facile comede de illo pomo cum inter tot
ligna pradisi sibi concessa ad edendū et nil tot
adiutoria ne bni tondere et oligilis iustie indite.
et gre addite quibus fultus p̄mus homo potuit
de facile obseruare. Preceptū discipline inquo
deus exigebat solum debitū obedientie cuo
incito allegquet homo p̄mū p̄ositū et promisse
sibi gle. Vn Aug. vm libro sup Gen ad lram

+ et nocumento et natu ipso primo quidem ex suo tuo esse